

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง เรื่อง รับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคอนาคตไกล

ด้วย นายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ตามมติในการประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ได้จดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อพรรคอนาคตไกลตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑/๒๕๖๘ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับคำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมือง นโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคอนาคตไกล ดังนี้

ข้อบังคับพรรคอนาคตไกล พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่ประชุมผู้ร่วมกันจัดตั้งพรรคอนาคตไกล เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้กำหนดข้อบังคับพรรคการเมืองเพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคอนาคตไกล พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับพรรคอนาคตไกลนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้รับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองตามข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “พรรคอนาคตไกล” มีชื่อย่อภาษาไทยว่า “อนก.” ชื่อภาษาอังกฤษว่า “FAR FUTURE PARTY” ชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “FFT.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคอนาคตไกลและความหมาย

(๑) พรรคอนาคตไกล ใช้เครื่องหมาย รูปภาพอินฟินิตี้ และข้อความภาษาไทยคำว่า “อนาคตไกล” อยู่ในวงล้อม

(๒) โดยมีความหมาย ดังนี้

ชื่อพรคอนาคตไกล มีความหมายว่า เป็นพรการเมืองของคนไทยทั้งชาติ ทุกภาคส่วน โดยรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศและยึดมั่นในระบบรัฐสภา อำนาจอสูงสุดเป็นของประชาชน ปกครองประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน

ภาพเครื่องหมายพรการเมือง เป็นเครื่องหมายลักษณะรูปภาพอินฟินิตี้แนวนอน โดยมีพื้นตามเส้นสลับกันไปมาโดยเป็นพื้นสีแดงและสีส้ม มีองค์ประกอบตามเจตนารมณ์ทางการเมือง ดังนี้

รูปอินฟินิตี้ หมายความว่า เป็นเครื่องหมายของการสร้างความเท่าเทียมเสมอภาค และเป็นธรรม การยกระดับพัฒนาชาติให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เป็นความหวังของประชาชน และสร้างความมั่งคั่งให้แก่ประชาชนโดยไม่มีสิ้นสุด

เส้นสีแดงและสีส้มรูปอินฟินิตี้ ในวงล้อมรูปอินฟินิตี้ พิจารณาแยกความหมาย

สีแดง หมายถึง เลือดเนื้อประชาชน อันแสดงหมายถึงชาติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

สีส้ม หมายถึง การอยู่ร่วมกันของประชาชนโดยสันติ โดยมีความสามัคคีความสงบเรียบร้อยของคนในชาติและยกระดับความเจริญของบ้านเมือง

เมื่อนำข้อความ คำว่า อนาคตไกล อยู่ในวงล้อมของรูปภาพอินฟินิตี้ เป็นเครื่องหมายพรการเมืองย่อมาหมายความว่า อำนาจอสูงสุดเป็นของราษฎรทั้งหลาย โดยประชาชนปกครองโดยประชาชนเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง สร้างความมั่งคั่ง เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ มั่นคง ยั่งยืน โดยไม่มีที่สิ้นสุด

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่อาคารเลขที่ ๓๕๗ ถนนสุขุโขทัย แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๓๐๐

หมวด ๒

คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมือง

ข้อ ๖ คำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรคอนาคตไกล มีดังนี้

(๑) ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) อำนาจอธิปไตยเป็นของราษฎรทั้งหลาย โดยยึดมั่นในระบบนิติรัฐโดยยึดถือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศและยึดมั่นในระบบรัฐสภา (ตามทฤษฎีการแบ่งแยกอำนาจ ได้แก่ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหารและอำนาจอตุลาการ)

(๓) ยึดมั่นในการสร้างประชาธิปไตยเต็มรูปแบบและสมบูรณ์ในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

(๔) ยึดมั่นในการพัฒนาที่มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน สนับสนุนระบบเศรษฐกิจเสรีนิยม และระบบเศรษฐกิจแบบผสม เพื่อให้แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจพื้นฐานเพื่อให้การผลิตและการบริโภคสินค้าที่เป็นธรรม เพื่อให้อุปสงค์ปริมาณความต้องการสินค้าและอุปทานในการผลิตให้สมดุลกันโดยใช้กลไกราคา และกลไกตลาดแก้ปัญหาเศรษฐกิจเพื่อให้สอดคล้องในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล ไม่ว่าจะใช้ปัญญาประดิษฐ์ แทนแรงงานหรือไม่ก็ตาม ที่เป็นธรรมและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ขจัดการผูกขาด สร้างความรุ่งเรือง พัฒนาให้ทันสมัย และความมั่งคั่งต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม ยุกระดับการแข่งขันในระดับประเทศ รวมทั้งระหว่างประเทศ

(๕) ยึดมั่นและสนับสนุนระบบเศรษฐกิจทุนนิยม (เสรีนิยม) และระบบเศรษฐกิจผสม เชื่อว่าปัญหาเศรษฐกิจพื้นฐานแก้ปัญหาโดยกลไกราคา กลไกตลาด รัฐจะต้องเข้าไปมีบทบาทอย่างมาก เพื่อแก้ปัญหา ไม่ใช่ปล่อยให้ไปไปตามกลไกตลาด เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม เช่น ในกิจการสาธารณูปโภค หรือเพื่อสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น

(๖) พรรคยึดมั่นและสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล (Economy) ในรูปแบบใหม่ ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลบนโลกออนไลน์ การนำเทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพ ในการผลิตสินค้าและบริการ และสร้างมูลค่าให้กับการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาคการผลิต การขนส่ง การจำหน่ายหรือการบริการ เพื่อการแข่งขันทางเศรษฐกิจในโลกดิจิทัล ของประเทศและระหว่างประเทศ

(๗) จัดความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเสมอภาค และความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เสมอภาค และเท่าเทียมกัน

(๘) ยุกระดับและพัฒนาพรรคการเมืองนำไปสู่การเป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชนอย่างแท้จริง

(๙) ยึดมั่นในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในหลักกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ความถูกต้อง และเป็นธรรม

(๑๐) สร้างความสามัคคี ประองดอง ประนีประนอมคนในชาติ เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เคารพ สิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาคของบุคคล ยึดมั่นในการแก้ปัญหาความขัดแย้งตามหลักสันติวิธี หลักสิทธิมนุษยชน และหลักนิติธรรม

(๑๑) ขับเคลื่อนและยกระดับให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ให้มีบทบาทโดดเด่น และสร้างสรรค์ในเวทีโลก เคารพกฎหมาย และพันธกิจระหว่างประเทศ สร้างสันติภาพ ความเข้าใจ ความเมตตา ประรณาดิตต่อกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกเชื้อชาติ ศาสนา

(๑๒) ยึดมั่นการเป็นพรรคการเมืองฝ่ายประชาธิปไตยหรือฝ่ายประชาธิปไตยก้าวหน้า เพื่อให้ประเทศชาติมีประชาธิปไตยที่สมบูรณ์

หมวด ๓

นโยบายพรรคการเมือง

ข้อ ๗ นโยบายพรรค

๗.๑ นโยบายหลัก

(๑) พัฒนาและปฏิรูปประเทศในทุกด้าน โดยมีประชาชนเป็นเป้าหมายหลัก และมีบทบาทสำคัญ เพื่อให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว และมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

(๒) สร้างประชาธิปไตยที่แท้จริง โดยยึดหลักนิติรัฐ นิติธรรม เสรีภาพ ความเสมอภาค ความเท่าเทียม และสิทธิมนุษยชน ส่งเสริมการเรียนรู้และเข้าใจในคุณค่าและวัฒนธรรมของหลักประชาธิปไตย อยู่ร่วมกันอย่างสันติ สมานฉันท์ มีอิสระเสรีภาพในการคิดสร้างสรรค์ แก้ปัญหาความขัดแย้งแตกต่าง ด้วยสันติวิธี

(๓) สนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยอุปสงค์และอุปทานของสินค้า โดยกลไกราคา กลไกตลาด และรัฐสามารถเข้าไปแทรกแซงมาตรการทางเศรษฐกิจ ในระบบเศรษฐกิจสมัยใหม่ ระบบเศรษฐกิจดิจิทัล มีบทบาทสนับสนุนและสร้างสภาวะที่เอื้อให้ภาคเอกชนสามารถพัฒนาเศรษฐกิจ และใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ประชาชนน้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลัก ในการดำรงชีวิตและประกอบสัมมาอาชีพ

(๔) สนับสนุนผลักดันเศรษฐกิจให้เติบโตเต็มศักยภาพอย่างเสถียรภาพ ลดความเหลื่อมล้ำ จัดการผูกขาด จัดความยากจน สร้างรายได้ประชาชนได้รับประโยชน์จากการเติบโต ทางเศรษฐกิจ โดยมีการกระจายทรัพยากรและรายได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(๕) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในทุกด้านของภาคเอกชนและของประเทศ ในทุกมิติพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณภาพมีทักษะและมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ ยกย่อง คุณภาพการศึกษาทั้งระบบ ให้ได้มาตรฐานโลก ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอย่างจริงจัง สร้างโครงสร้าง และระบบการขนส่งโลจิสติกส์ให้ครอบคลุมเพียงพอ เพื่อลดต้นทุนการผลิตสินค้าหรือการบริการ และเพิ่มขีดความสามารถการคมนาคมใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการใช้พลังงานหมุนเวียน และพลังงานทางเลือก รวมถึงคาร์บอนเครดิต

(๖) พัฒนาระบบราชการและการบริหารภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ มีขนาด ที่เหมาะสมกับภารกิจ มีธรรมาภิบาล เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบได้ ยกเลิกกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม และระบบการพิจารณา อนุมัติ อนุญาต ที่เป็นอุปสรรคในการทำมาหาเลี้ยงชีพและการประกอบธุรกิจ ของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่ได้รับความสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ รวมทั้งผลักดันให้มีการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นอย่างจริงจังและครอบคลุมไปทุกด้านและทุกมิติ

(๗) สร้างโอกาสอย่างเสมอภาค ให้ประชาชนในการเข้าถึงการเรียนรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ทู่น ที่ดินทำกิน สวัสดิการ และการบริการที่มีคุณภาพจากภาครัฐ

(๘) เพิ่มคุณค่าและมูลค่า ให้ภาคการผลิตและการบริการ นำสังคมไทยเข้าสู่ เศรษฐสมัยใหม่ที่ยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นตัวขับเคลื่อน สนับสนุนให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารระดับโลก ยกย่องภาคอุตสาหกรรมให้เข้าสู่ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่ใช้ปัญญาประดิษฐ์ หรือ AI โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นตัวขับเคลื่อน ยกย่องรายได้จากการท่องเที่ยวโดยการทำให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวระดับโลก

(๙) ยกย่องคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีและนวัตกรรม สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนเข้าถึงการศึกษาและพัฒนาทักษะ ที่มีคุณภาพมาตรฐานโลกตลอดชีวิต มีแรงงานที่มีทักษะเฉพาะด้าน และสมรรถนะสอดคล้องกับ ความต้องการของประเทศและของโลกอย่างเพียงพอ

(๑๐) พัฒนาระบบสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง คนไทยมีหลักประกันสุขภาพ ได้รับการบริการที่มีคุณภาพ สะดวก รวดเร็วและทั่วถึง

(๑๑) เตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงอายุ ส่งเสริมการดึงแรงงานสูงอายุเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ โดยบูรณาการเข้ากับแรงงานปกติ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อบรรเทาปัญหาการขาดแคลนตลาดแรงงานและการเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงของผู้สูงอายุ

(๑๒) สนับสนุนและมาตรการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการบริหารงานภาครัฐทุกระดับอย่างจริงจังเด็ดขาดและต่อเนื่อง

(๑๓) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศอื่น ๆ ปกป้องผลประโยชน์ของประเทศและคนไทย รวมทั้งเพิ่มพูนบทบาทสร้างสรรค์และโดดเด่นของประเทศไทยในเวทีโลก

(๑๔) อุปถัมภ์ ค้ำครองและทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและสมานฉันท์ระหว่างศาสนาอื่น ๆ ของทุกศาสนาในประเทศไทย เพื่อนำหลักธรรมคำสอนของทุกศาสนาใช้ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนใช้หลักธรรมในการดำรงชีวิตมากขึ้น

๗.๒ นโยบายด้านการเมือง

(๑) ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยราษฎรทั้งหลายเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย มีส่วนร่วมทางการเมือง กำหนดแนวทางและการบริหารงานภาครัฐ การตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยและการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง ภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

(๒) ยึดมั่นในระบบรัฐสภาและทฤษฎีแบ่งแยกอำนาจ เพื่อคานอำนาจ ตรวจสอบถ่วงดุลซึ่งกันและกัน

(๓) ส่งเสริม สนับสนุนให้ได้มาซึ่งรัฐธรรมนูญที่มีความเป็นประชาธิปไตย และประชาชนมีส่วนร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญ รวมทั้งการออกเสียงประชามติ

(๔) สร้างจิตสำนึกทางการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง การอยู่ร่วมกันอย่างสันติวิธี ให้เกิดการยอมรับเสียงส่วนใหญ่ในกระบวนการเลือกตั้งทุกระดับและผลการเลือกตั้ง และระงับความขัดแย้งทางการเมืองตามวิถีทางประชาธิปไตยด้วยสันติวิธีและภายใต้รัฐธรรมนูญ

(๕) สร้างกลไกทางกฎหมายและการบริหาร เพื่อป้องกันไม่ให้ข้าราชการทหารที่นิยมเผด็จการให้เข้ามาแทรกแซงการเมืองในทุกรูปแบบ โดยให้เกิดจิตสำนึกว่า ข้าราชการคือองคาพยพที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐบาลที่มาตามครรลองประชาธิปไตย

(๖) ให้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนและสื่อมวลชน ได้รับการคุ้มครองอย่างจริงจังส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในประชาธิปไตย การเลือกตั้ง สิทธิและหน้าที่ของตนเองตามรัฐธรรมนูญ พร้อมทั้งยึดมั่นในคุณค่าและวัฒนธรรมประชาธิปไตย

(๗) ให้มีการปฏิรูประบบการเมืองการปกครอง ทั้งในระดับชาติ ระดับท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย ความรับผิดชอบทางการเมือง การดำเนินการทางการเมืองต้องมีธรรมาภิบาลและประสิทธิภาพ

(๘) ส่งเสริม สนับสนุนการกระจายอำนาจให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมทางการเมืองในการปกครองตนเอง และพัฒนาท้องถิ่นให้มากขึ้น

(๙) ขจัดการผูกขาดในตำแหน่งฝ่ายปกครองท้องถิ่น ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งที่เหมาะสม ทั้งนี้ จะต้องปรับปรุง ปฏิรูปกฎหมายที่ล้าหลัง

(๑๐) ลดอำนาจรัฐ โดยการกระจายอำนาจส่วนภูมิภาค ตัวแทนในระดับจังหวัดจะต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชน

(๑๑) ผลักดัน ปฏิรูปกระทรวงเพิ่มเติม โดยให้บาทบาสตรี ทุกกระทรวง ทบวง กรม โดยเพิ่มกระทรวงเฉพาะเพื่อให้คุ้มครองสตรีหรือเยาวชน เช่น ผลักดันเพื่อตั้งกระทรวงสตรีหรือกระทรวงสตรีและเยาวชน เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของสตรีและเยาวชน

(๑๒) การใช้อำนาจขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ส่งเสริมการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐที่ไม่เป็นธรรม มิให้ใช้อำนาจตามอำเภอใจ กระทบสิทธิต่อประชาชน

๗.๓ นโยบายด้านการบริหาร

(๑) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐโครงการใด ๆ ที่ส่งผลกระทบในพื้นที่ ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมและต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

(๒) การบริหารงานภาครัฐและระบบราชการ ต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีธรรมาภิบาล มีขนาดที่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจและการใช้จ่ายงบประมาณของแผ่นดิน ต้องตอบสนองต่อเป้าหมายที่เหมาะสมในการพัฒนาประเทศและต้องเป็นไปตามหลักของความคุ้มค่า

(๓) สร้างค่านิยมในระบบราชการ โดยให้ถือว่า ข้าราชการ คือ ผู้รับใช้ประชาชน การแต่งตั้ง โยกย้าย ต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรม และการโยกย้ายต้องไม่บ่อยครั้ง จนกระทบต่อความต่อเนื่องของการทำงาน

(๔) สร้างกลไกและมาตรการเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระบบราชการ

(๕) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของภาครัฐอย่างรวดเร็วและไม่มีค่าใช้จ่าย หรือหากมีค่าใช้จ่ายจะต้องน้อยที่สุด เพื่อมิให้ได้รับความเดือดร้อนและเพิ่มภาระเกินควร

๗.๔ นโยบายด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

(๑) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบให้ทันสมัยเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลเพื่อให้สอดคล้องกับหลักนิติธรรมและหลักการประชาธิปไตย ยกเลิกและปรับปรุงกฎหมาย และการพิจารณา การอนุมัติ อนุญาต ที่ไม่จำเป็นและเป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพและธุรกิจของประชาชน รวมทั้งที่ไปจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนโดยไม่จำเป็นหรือเกินสมควรหรือเพิ่มภาระเกินควร

(๒) ปฏิรูปกระบวนการบังคับใช้กฎหมายและระบบอำนวยความสะดวกทางอาญาให้หน่วยงานภาครัฐทั้งหลายบังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรม โปร่งใส เสมอภาค เท่าเทียม มีประสิทธิภาพ และไม่เลือกปฏิบัติ รวมถึงได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวโดยเร็ว เพื่อให้มีโอกาสได้ต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ โดยถูกต้องตามหลักนิติธรรมและพันธกรณีระหว่างประเทศ เช่น ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และกติการะหว่างประเทศ ว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางในการตรวจสอบการบังคับใช้กฎหมาย และในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

(๓) ปฏิรูประบบบริหารงานขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม โดยสะดวก รวดเร็ว ต่อเนื่องและเป็นธรรม

หรือเพิ่มภาระและความเดือดร้อนเกินควร กรณีรัฐจัดหาทุนความขอแรง หรือทุนความอาสา ทำหน้าที่ว่าต่างหรือแก้ต่างในคดีต่าง ๆ ไม่เสียค่าใช้จ่าย โดยจัดหาบุคคลที่มีทักษะทางวิชาชีพกฎหมาย และมีใบอนุญาตประกอบอาชีพ ที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ และมีความเชี่ยวชาญพอควร

(๔) ปฏิรูประบบ การสรรหากรรมการในองค์กรอิสระ เพื่อให้ได้บุคคล ที่มีความเป็นอิสระและความเป็นกลางทางการเมืองอย่างแท้จริง โดยมีความเชื่อมโยงกับอำนาจ ของประชาชน

(๕) ให้มีกฎหมาย คຸ້ມครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรม แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ที่ลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๗.๕ นโยบายด้านเศรษฐกิจ นโยบายสร้างรายได้ อุตสาหกรรมและภาคบริการ

(๑) ส่งเสริมเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม หรือเศรษฐกิจแบบผสม โดยให้สิทธิเอกชน ในการผลิตและบริโภค โดยรัฐเข้าไปแทรกแซงกำหนดมาตรการทางเศรษฐกิจ นโยบายการเงิน นโยบายการคลัง รายได้ประชาชาติ เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ อัตราคนว่างงาน กำหนดบทบาท ให้ภาครัฐเป็นผู้สนับสนุน และอำนวยความสะดวกให้ภาคเอกชน โดยมีการกำกับดูแลเพื่อให้เกิด การแข่งขัน อย่างเสรีและเป็นธรรม ขจัดการผูกขาด และมีมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร และผู้ประกอบการขนาดย่อมและขนาดกลางที่เหมาะสม ไม่ว่าจะกำหนดมาตรการประกันราคา โดยกำหนดราคาขั้นต่ำหรือไม่ก็ตาม

(๒) ทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างยั่งยืน มั่นคงและมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำ โดยการกระจายรายได้ ที่เป็นธรรมให้แก่คนส่วนใหญ่ของประเทศ พัฒนาศักยภาพ ของผู้มีรายได้น้อย ให้สามารถสร้างรายได้ด้วยตนเอง

(๓) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยกเลิก ปรับปรุงกฎหมายระเบียบและมาตรการต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน และสร้างสภาวะที่เหมาะสม ในการเกิดขึ้นของธุรกิจที่สร้างมูลค่าให้แก่ประเทศ

(๔) สร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจให้มีความมั่นคง ยั่งยืนและก้าวหน้า ด้วยการกำหนดนโยบายด้านการเงินการคลังที่สอดคล้องกับวินัยการเงิน การคลัง และการบริหารหนี้สาธารณะ อย่างเหมาะสม แต่ไม่กระทบกระเทือนต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยการใช้จ่ายงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพ และคຸ້ມค่าพัฒนาและยกระดับระบบเศรษฐกิจภายในประเทศให้มีความเข้มแข็งและมั่นคง

(๕) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีอัตราส่วนเศรษฐกิจภายในประเทศและการส่งออกที่เหมาะสม

(๖) มุ่งจัดความยากจนของประชาชน สร้างรายได้และลดรายจ่าย ทำให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี มีโอกาสที่จะมีงานทำและมีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพและเหลือเพื่อการออม

(๗) ส่งเสริมและสร้างความเชื่อมั่น ให้นักลงทุนต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศให้มากขึ้น และให้ผู้ประกอบการเอกชนที่มีความพร้อมไปลงทุนในต่างประเทศ

(๘) ส่งเสริมให้ประชาชนและภาคเอกชน เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ไม่ว่าจะเป็นธนาคารพาณิชย์ของรัฐ การเพิ่มขึ้นของธนาคาร อาทิ การตั้งธนาคารท่องเที่ยว ธนาคารท้องถิ่น หรือธนาคารในชื่ออื่นใด โดยดอกเบี้ยเงินกู้ไม่สูงเกินไป จะจำกัดวงเงินกู้หรือไม่ก็ตาม และไร้หลักประกัน

(๙) ปรับปรุง พื้นฟู ยกเลิกระบบรวบรวมข้อมูลหนี้สินของบุคคลหรือนิติบุคคล ข้อมูลในระบบเครดิตบูโรหรือข้อมูลเครดิตแห่งชาติหรือนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์จัดเก็บข้อมูลบัญชีสินเชื่อ และประวัติการชำระสินเชื่อทุกประเภทบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งส่งมาจากสถาบันการเงิน และบริษัทที่เป็นสมาชิกเครดิตบูโร ที่เป็นอุปสรรคการเข้าถึงแหล่งทุน สถาบันทางการเงิน

(๑๐) ปรับปรุงโครงสร้างของรัฐวิสาหกิจให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ให้บริการรวดเร็ว ต่อเนื่องและเป็นธรรม ไม่จำกัดการอำนวยความสะดวก รวมถึงการบริหารทรัพย์สินทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(๑๑) ขยายบทบาทให้ธุรกิจการเกษตรและอาหาร ให้เป็นศูนย์กลางการผลิต และเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสูงของโลก

(๑๒) เสริมสร้างกระบวนการสร้างอาชีพอย่างมั่นคง สร้างงานที่มีคุณภาพ และมีรายได้สูงให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

(๑๓) ยกกระดับความสามารถในการแข่งขันและขยายช่องทางการตลาดของธุรกิจขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดย่อม และธุรกิจวิสาหกิจชุมชน

(๑๔) ส่งเสริมการท่องเที่ยวจากทั้งภายนอกและภายในประเทศ พัฒนาการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวให้หลากหลายและมีคุณภาพ รวมทั้งความปลอดภัย

ของนักท่องเที่ยว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ยกมาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว สร้างคุณค่า และมูลค่าเพิ่มของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ สนับสนุนการจัดตั้งธนาคารท่องเที่ยว ให้ผู้ประกอบการได้เข้าถึงทุนได้อย่างเป็นธรรม

(๑๕) พัฒนารัฐกิจบริการ ที่มีศักยภาพเพื่อเพิ่มความหลากหลายมูลค่า และความสามารถในการแข่งขัน

๗.๖ นโยบายด้านพลังงาน

(๑) สร้างเสริมความมั่นคงทางพลังงาน โดยแสวงหาและพัฒนาแหล่งพลังงาน ทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งกระจายแหล่งพลังงานและประเภทพลังงานใหญ่หลากหลาย เหมาะสม และยั่งยืน

(๒) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน การวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีในการผลิตและการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก

(๓) ส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันในการผลิตและจำหน่าย กำกับราคาพลังงาน และพลังงานทางเลือก ให้มีราคาตามความเป็นจริง ความเหมาะสม มีเสถียรภาพและเป็นธรรม

(๔) ลดการใช้พลังงานที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ประชาชน ปลุกพืชทางการเกษตร เพื่อใช้เป็นพลังงานทดแทนมากขึ้น

(๕) ส่งเสริมพลังงานทางเลือก พลังงานแสงอาทิตย์ ในราคาที่ประชาชนเข้าถึงได้ ไม่เพิ่มภาระเกินควร

(๖) พลังงานประเภทน้ำมัน ที่ใช้กับยานพาหนะที่เดินด้วยเครื่องจักรกล หรือเครื่องกลอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นน้ำมันที่ผลิตภายในประเทศ นำเข้าจากต่างประเทศ ราคาน้ำมัน จะต้องไม่สูงเกินจริง และให้อิงราคากลางที่เหมาะสมกับบริบทสังคมไทย ต้องกำกับ ควบคุม ราคาน้ำมันทุกประเภทในราคาเป็นธรรม ไม่เพิ่มภาระแก่ประชาชน

๗.๗ นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งด้านป่าไม้ โดยเฉพาะป่าต้นน้ำ ลำธาร สัตว์ป่า ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเล และสภาพดิน ให้คงสภาพความสมบูรณ์ มีความหลากหลายทางชีวภาพ และสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งป้องกันและปราบปราม การทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจัง

(๒) ส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน พร้อมไปกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และแนวคิดการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในการพัฒนาประเทศ ส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นประโยชน์ต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม

(๓) ลดการทำลายป่าและการผลิตที่อาศัยการทำลายป่าไม้ เพิ่มพื้นที่ป่าไม้ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาและสร้างความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ป่าไม้ ส่งเสริมให้มีการปลูกป่าไม้ ในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมของรัฐและส่งเสริมให้ประชาชนได้ปลูกไม้เศรษฐกิจในที่ดินของตนเอง หรือในที่ดินของรัฐ

(๔) ส่งเสริมการนำที่ดินของเอกชน ที่ปล่อยทิ้งร้าง จัดสรรแบ่งปันให้แก่ ประชาชนที่มีรายได้น้อยได้เช่าทำกิน โดยเจ้าของที่ดินได้ค่าตอบแทนตามสมควร

(๕) จัดหาที่ดิน เพื่อสร้างเป็นแหล่งเก็บน้ำเพื่อใช้ในการเกษตรและเพื่อป้องกัน ปัญหาน้ำท่วม โดยเจ้าของที่ดินได้รับค่าชดเชยที่เหมาะสมจากรัฐ

(๖) ส่งเสริมให้มีการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องมีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมก่อนอนุญาตให้ดำเนิน โครงการส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๗) ส่งเสริมให้มีการรักษาสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศน์ การอนุรักษ์โลกร้อน การรักษาระบบสิ่งนิเวศน์ ลดการใช้สิ่งที่ทำให้เกิดคาร์บอนไดออกไซด์ การลดการทิ้งขยะ กระบวนการ นำกลับมาใช้ใหม่หรือกระบวนการรีไซเคิลสิ่งของที่ใช้แล้ว หรือกระบวนการนำกลับมาผลิตใหม่ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

(๘) ส่งเสริมให้มีมาตรการทางกฎหมายในการเรียกเก็บค่าชดเชยจากผู้ที่ก่อให้เกิด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม ควบคู่ไปกับการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ประกอบการหรือชุมชน อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(๙) จัดระบบบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันปัญหาน้ำท่วม และภัยแล้ง และให้ประชาชนมีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร และอุตสาหกรรม

(๑๐) ส่งเสริมการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่ จัดให้มีการวางผังเมืองทุกระดับ

(๑๑) สร้างองค์ความรู้และการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพในการจัดการกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

๗.๘ นโยบายด้านเกษตรกรรม

(๑) มาตรการประกันราคาสินค้าเกษตรขั้นต่ำ อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์ม ลำไย เป็นต้น เพื่อยกระดับราคาสินค้า สินค้าเกษตรและคัมภีร์ ขยายช่องทางการขายทางตลาดแปรรูปผลผลิตการเกษตร ผลักดันราคายางพาราให้สูงขึ้น หรือส่งเสริมให้ลำไยหรือพืชอื่นใดให้เป็นพืชเศรษฐกิจเพื่อให้คัมภีร์ต้นทุน ในการผลิตหรือบริการและการบริโภคของประชาชน

(๒) สนับสนุนผลักดันให้ใช้เทคโนโลยีในการจำหน่ายสินค้าพืชผลทางการเกษตร การเพาะปลูกและการกำจัดวัชพืช รวมถึงการจำหน่าย ส่งออก สินค้าเกษตรภายในหรือระหว่างประเทศ

(๓) ปฏิรูป ยกระดับในการผลิตสินค้าด้านการเกษตร ให้ยั่งยืนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยใช้ฐานข้อมูลและการวิเคราะห์ที่แม่นยำ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชและปศุสัตว์ พัฒนาการประมงและการเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลก

(๔) ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การสร้างมูลค่าเพิ่มจากสินค้าพืชผลการเกษตร และสร้างไทยให้เป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารของโลก

(๕) สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนหรือสถาบันทางการเงิน สหกรณ์การเกษตร หรือธนาคารเพื่อการเกษตร และสนับสนุนให้เข้าถึงหรือเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการเกษตรแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การใช้เทคโนโลยีการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ หรือในการให้บริการ

(๖) จัดระบบการถือครองที่ดิน เพื่อมิให้ที่ดินกระจุกตัวอยู่ในการถือครองของเจ้าของที่ดินรายใหญ่เกินสมควร จัดให้มีการปฏิรูปและจัดสรรที่ดินเพื่อเกษตรกรรมให้เกิดความเป็นธรรม และทั่วถึงแก่ประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ โดยส่งเสริมให้มีการใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเต็มศักยภาพ

(๗) จัดให้มีการรวมกลุ่มของเกษตรกร เพื่อการผลิต การจำหน่าย รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้น

(๘) มุ่งจัดหาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกร ขยายและปรับปรุงระบบชลประทานให้กระจายทั่วถึงและเหมาะสมกับภูมิประเทศ และให้มีการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ มั่นคง และยั่งยืน ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร

(๙) จัดให้มีกลไกหรือมาตรการยกระดับราคาพืชผลทางการเกษตรที่เหมาะสม มั่นคงและยั่งยืน หรือประกันราคาสินค้าเกษตรกรขั้นต่ำ

(๑๐) ขจัดการผูกขาด การผูกขาดสินค้าหรือการผลิตและการบริการ ส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม

๗.๙ นโยบายด้านการศึกษาและกีฬา

(๑) เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ ปฏิรูปหลักสูตรการศึกษา พัฒนาครู พัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบวัดผล การประเมินผล รวมทั้งสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ยกระดับคุณภาพทางการศึกษาของสถาบันการศึกษาภาครัฐและเอกชน ให้ได้มาตรฐานโลก ให้การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก

(๒) สนับสนุนให้เรียนฟรีจนถึงปริญญาตรีและในระหว่างศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงปริญญาตรี ให้ได้รับเงินเดือนตามขั้นบันได เพื่อสร้างความเสมอภาคและเท่าเทียม

(๓) สนับสนุนโครงการเพื่อคัดเลือกบุคคลระดับตำบล ระดับอำเภอ ให้เรียนฟรีถึงระดับการศึกษาชั้นสูงสุด

(๔) พัฒนาคนให้เป็นพลเมืองที่มีทักษะและความเข้าใจโลกปัจจุบันและโลกอนาคต มีจิตสาธารณะ มีคุณธรรมและจริยธรรม

(๕) ลดความเหลื่อมล้ำ ให้เข้าระบบการศึกษาโดยคำนึง ความรู้ความสามารถในการสอบเข้าแข่งขันที่เท่าเทียมและไม่เสียเงินค่าแป๊ะเจี๊ยะ

(๖) ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเสมอภาคและโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ ให้ประชากรทุกช่วงวัยทั่วประเทศ โดยเฉพาะผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาสให้เข้าถึง กระจายครูและบุคลากร ทรัพยากรทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่น เอกชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษา ส่งเสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน

(๗) ผลิตบุคลากรที่มีความรู้คู่คุณธรรม สมรรถนะและทักษะฝีมือ รวมทั้งคุณภาพ และปริมาณให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศและการเปลี่ยนแปลงของโลก

(๘) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญาของชาติ และการนำผลการวิจัย และพัฒนาไปใช้ในด้านต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์เป็นรูปธรรม

(๙) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางกีฬาของภูมิภาคและของโลก พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรทางด้านกีฬาอย่างเพียงพอ พัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพและเพื่อความเป็นเลิศ

๗.๑๐ นโยบายด้านศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

(๑) ส่งเสริมให้คนไทยได้ตระหนักและให้ความสำคัญต่อประวัติศาสตร์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามที่บรรพชนได้สร้างไว้ สร้างจิตสำนึก และปลูกฝังให้ทุกคนภูมิใจในความเป็นชาติไทย เพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติ รวมทั้งส่งเสริมอนุรักษ์ และเผยแพร่ ศิลปะและวัฒนธรรมอันดีงามของไทยตลอดสายตาวาโลก

(๒) อนุรักษ์ ทำนุบำรุงและบูรณปฏิสังขรณ์ แหล่งศาสนา โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปะและวัฒนธรรม

(๓) นำทุนทางวัฒนธรรมมาสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม สร้างงาน สร้างรายได้

(๔) ส่งเสริมให้คนไทยได้ตระหนักและยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมต่าง ๆ ใช้ชีวิตร่วมกันอย่างสันติและสมานฉันท์ ส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีสิทธิดำรงชีวิตในสังคม วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตของตนได้โดยไม่มีความขัดแย้งต่อกัน

(๕) ส่งเสริม สนับสนุน ให้พระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาที่ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือ และศาสนาอื่นเป็นเสาหลักด้านคุณธรรมและจริยธรรม และให้พระสงฆ์ดูแลปกครองกันตามหลักแห่งพระพุทธศาสนา ศาสนาจักรและกฎหมายบ้านเมือง

๗.๑๑ นโยบายด้านสาธารณสุข

(๑) ปรับปรุงระบบสาธารณสุข โดยการพัฒนาโครงการประกันสุขภาพถ้วนหน้า ยุคใหม่ให้มีประสิทธิภาพในด้านต่าง ๆ เพื่อให้การบริการที่ดียิ่งขึ้นแก่ประชาชน รวมทั้ง พัฒนาคุณภาพการรักษาพยาบาล ให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ ในกรณีฉุกเฉินทั่วถึงและเท่าเทียม

(๒) ส่งเสริมให้มีประกันสุขภาพถ้วนหน้าด้วยบัตรประชาชนใบเดียว รักษาฟรีทุกโรค ตามมาตรฐานการรักษาทางการแพทย์ ยาปฏิชีวนะที่มีคุณภาพสูงและได้มาตรฐาน

(๓) ส่งเสริมให้คนไทยทุกคนมีคุณภาพชีวิตและสุขภาพที่ดีทั้งกาย จิตใจ และวุฒิปัญญา โดยเข้าถึงการรักษาทางการแพทย์โดยแอปพลิเคชันมารดาอนาคตไกลเชื่อมกับโรงพยาบาล ในระดับตำบล อำเภอและจังหวัดเพื่อแก้ปัญหาทันที่

(๔) สนับสนุนและส่งเสริมอาสาสมัครหมู่บ้านหรือชุมชน โดยมีหลักประกัน และค่าตอบแทนที่เหมาะสม

(๕) ส่งเสริมให้ประชาชนสามารถดูแลสุขภาพตนเอง มีความรู้และมีส่วนร่วม ในการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค การออกกำลังกาย อาหารปลอดภัย ลดพฤติกรรมเสี่ยงที่จะทำให้เกิด โรคต่าง ๆ

(๖) ให้คนไทยทุกคนมีหลักประกันสุขภาพที่ดีขึ้น มุ่งลดความเหลื่อมล้ำ ในการรักษาพยาบาลระหว่างประชาชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๗) ดำเนินการรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย ควบคุม ฝ้าระวังโรคทุกชนิด ให้ความสำคัญในการดูแลกลุ่มเสี่ยง เช่น เด็ก ผู้สูงวัย ผู้หญิง และคนพิการ

(๘) ปฏิรูปกลไกการเงิน การคลังด้านสุขภาพ ผลิตและกระจายบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขให้เพียงพอและทั่วถึง ดูแลสวัสดิภาพและคุ้มครองบุคลากรทางการแพทย์ และสาธารณสุขอย่างเหมาะสม

(๙) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของโลก โดยคำนึงถึงความเพียงพอของบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขในประเทศ

(๑๐) มีมาตรการป้องกันและคุ้มครองผู้บริโภคจากการใช้ยา อาหารและผลิตภัณฑ์ ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๗.๑๒ นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

(๑) วางระบบเพื่อผลิตและให้มีแรงงานที่มีคุณภาพ เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในการผลิตเพียงพอและยั่งยืน ตามความต้องการของประเทศและสอดคล้องเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง ทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม มีมาตรการรองรับโครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมผู้สูงวัยเพื่อให้ผู้สูงวัย มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนประเทศ

(๒) ส่งเสริมการจ้างงานและลดปัญหาการว่างงานของประชาชน ด้วยการจัดหาแหล่งงานทั้งในประเทศและต่างประเทศมารองรับ รวมถึงแก้ไขปัญหาการก้าวล้ำของ AI ปัญญาประดิษฐ์ เพื่อให้ทุกคนมีงานทำ

(๓) ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มทักษะและศักยภาพในการทำงาน เพื่อให้การขับเคลื่อนด้านการผลิตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและแรงงานมีรายได้สูงขึ้น

(๔) ปรับปรุงค่าแรงงานให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมเพื่อสอดคล้องสถานะเศรษฐกิจปัจจุบัน ตลอดจนผลิตภาพความเป็นอยู่ และการดำรงชีพ

(๕) มุ่งคุ้มครองแรงงานตามกฎหมาย ปรับปรุง ยกระดับสวัสดิการและความปลอดภัยของแรงงาน

(๖) ผลักดัน ยกระดับการคุ้มครองสภาพแรงงาน โดยผลักดัน ร่างกฎหมายที่เหมาะสมกับแรงงาน แก้ไขเพิ่มเติม ยกเลิกกฎหมายแรงงานที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในภาวะเศรษฐกิจดิจิทัล

(๗) พัฒนาระบบประกันสังคมให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ประกันตนและสร้างหลักประกันการว่างงานให้เกิดประสิทธิภาพ

(๘) กำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงานของประเทศ

(๙) ส่งเสริมให้มีระบบสวัสดิการสังคมที่เหมาะสมกับฐานะการเงินการคลังของประเทศ

๗.๑๓ นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๑) เร่งพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นสังคมที่อยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้

(๒) เร่งพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพและเพียงพอ

(๓) ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งโดยภาคเอกชนและภาครัฐ

(๔) ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศ ในการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเอื้อต่อการดำเนินการดังกล่าว

(๕) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย โดยเฉพาะเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์มาใช้ในภาคการผลิตและบริการให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(๖) ให้ความคุ้มครองต่อสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ

(๗) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่สะอาด ปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๗.๑๔ นโยบายต่างประเทศ

(๑) ดำเนินนโยบายต่างประเทศเชิงรุก เสริมความเข้มแข็งให้ประเทศไทย เพื่อให้มีบทบาทที่สร้างสรรค์ โดดเด่นและสำคัญในเวทีโลก เพิ่มพูนศักยภาพของประเทศในด้านการค้า และการลงทุนระหว่างประเทศ

(๒) มุ่งเน้นนโยบายต่างประเทศที่เป็นมิตรกับนานาประเทศโดยถือหลักความเสมอภาค ในการปฏิบัติต่อกันและไม่แทรกแซงกิจการภายในของกันและกัน

(๓) ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาประเทศในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

(๔) ยึดมั่นต่อพันธกรณีระหว่างประเทศตามกฎหมายระหว่างประเทศ กฎบัตรแห่งสหประชาชาติ และกติการะหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิก

(๕) มุ่งแก้ปัญหาคความขัดแย้งระหว่างประเทศด้วยหลักสันติวิธี

(๖) ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนภายใต้หลักการของรัฐธรรมนูญ และกติการะหว่างประเทศ

(๗) ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาประเทศ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก

(๘) คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศ

๗.๑๕ นโยบายการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(๑) เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว ลดความรุนแรงภายในครอบครัว

(๒) ส่งเสริมให้ประชาชนมีศักยภาพในการจัดการปัญหาของตนเอง มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ในการสร้างและพัฒนาชุมชนและสังคมให้เข้มแข็งและมีความสุข

(๓) ส่งเสริมคุ้มครองสิทธิของผู้หญิง เด็กหรือเยาวชน คนพิการ หรือกลุ่มเปราะบาง อย่างเท่าเทียมและเสมอภาค

(๔) มุ่งลดความเหลื่อมล้ำในสังคม จัดให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม

(๕) ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนถึงเป็นเยาวชน สนับสนุนให้มีศูนย์เลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียนที่มีคุณภาพ จัดการละเมิดสิทธิเด็กและเยาวชนในทุกรูปแบบ

(๖) เสริมสร้างให้ผู้สูงวัย คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้วยการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ให้การสงเคราะห์ จัดการศึกษา จัดสวัสดิการ รวมถึงหาอาชีพ ให้แก่ผู้ด้อยโอกาสหรือผู้พิการ

(๗) สร้างความร่วมมือในการเป็นสังคมผู้สูงวัย ส่งเสริมบทบาทผู้สูงวัยให้มีส่วนร่วม ในการพัฒนาบ้านเมือง สภาพทางกายหรือสุขภาพและสถานะของบุคคล

(๘) ขจัดการเลือกปฏิบัติ และลดความไม่เท่าเทียมที่เกิดจากทางเพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ และสถานะของบุคคล

๗.๑๖ นโยบายด้านคมนาคม

(๑) พัฒนาระบบคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ เพื่อขนส่งสินค้าและคน สู่ทุกพื้นที่ของประเทศและเชื่อมต่อระหว่างประเทศให้สะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และคุ้มค่า ราคาต้นทุนต่ำ โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรม

(๒) พัฒนาและจัดทำบริการสาธารณะเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงและลดระยะเวลา ในการเดินทาง

(๓) พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศและศักยภาพของทางอากาศยานให้ได้มาตรฐาน สามารถรองรับต่อความต้องการของผู้เดินทางและการขนส่งสินค้าในราคาต่ำและเหมาะสม

(๔) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพและเชื่อมต่อเครือข่ายการขนส่งต่อเนื่อง หลายรูปแบบอย่างเป็นระบบทั่วราชอาณาจักร

(๕) พัฒนาทางอากาศยานในประเทศเพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบิน การท่องเที่ยวและการขนส่งทางอากาศ

๗.๑๗ นโยบายการป้องกันประเทศและความมั่นคงของชาติ

(๑) ปฏิรูปกองทัพให้เป็นกองทัพที่อยู่ภายใต้รัฐบาล ตามหลักการสากล ที่มีประสิทธิภาพ มีการใช้เทคโนโลยีทางทหารที่ทันสมัย มีการปฏิบัติงานที่โปร่งใสตรวจสอบได้

(๒) จัดให้กองทัพมีโครงสร้าง อัตราและกำลังพลที่เหมาะสมกับการป้องกันประเทศ พัฒนาระบบการบรรจุผู้เข้ารับราชการทหารเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการได้มาซึ่งบุคลากรที่สมรรถนะ และตั้งใจปฏิบัติหน้าที่

(๓) ปลุกฝังและพัฒนาให้บุคลากรในกองทัพมีความเป็นทหารอาชีพ และมีจิตสำนึก ประชาธิปไตย

(๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศให้สามารถบูรณาการขีดความสามารถของภาครัฐและเอกชน เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์

(๕) ส่งเสริมความสัมพันธ์และสร้างความเชื่อมั่นระหว่างกันกับกองทัพในกลุ่มสมาชิกอาเซียนเพื่อลดความหวาดระแวงและสร้างความเข้าใจระหว่างกัน

(๖) ดูแลสวัสดิภาพของกำลังพลในกองทัพมิให้ถูกละเมิดสิทธิหรือศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(๗) จัดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายพลเรือน มีความรับผิดชอบหลักในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประเทศ ถ้าจำเป็นให้ทหารเป็นเพียงผู้ช่วยเจ้าพนักงานเท่านั้น

(๘) ลดอัตรากำลังในระดับชั้นนายพลที่ไม่ได้เป็นกำลังหลักและการเกณฑ์ทหารของประชาชน ให้เป็นไปตามความสมัครใจ ทั้งนี้ จะต้องเพิ่มสวัสดิการและความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับสภาพสถานะทางเศรษฐกิจ

(๙) ยกเลิกระบบการนำทหารเกณฑ์ไปรับใช้ของนายทหารชั้นสัญญาบัตร เพื่อตรงวัตถุประสงค์หลักในการเกณฑ์ทหารภาคสมัครใจเพื่อรับใช้ชาติ

(๑๐) ส่งเสริมระบบการศึกษาทหารชั้นผู้น้อยเพื่อให้เข้าถึงระบบการศึกษาที่เป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำให้เข้าถึงการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

หมวด ๔

โครงสร้างการบริหารพรรคการเมืองและตำแหน่งต่าง ๆ ในพรรคการเมือง

ส่วนที่ ๑

โครงสร้างการบริหารพรรค

ข้อ ๘ โครงสร้างของพรรคอนาคตไกล ประกอบด้วย

- (๑) คณะกรรมการบริหารพรรค
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรค
- (๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๙ คณะกรรมการบริหารพรรค มีจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) เภรณญิกพรรค
- (๕) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๐ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ของพรรค
โดยการลงคะแนนลับ

ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้ง ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารพรรคจนครบ และมีจำนวนไม่น้อยกว่า
ตามที่กำหนดในข้อ ๑๐

ในการเสนอชื่อผู้เข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่ง ต้องมีผู้เข้าร่วมประชุม
รับรองไม่น้อยกว่าห้าสิบคน และผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อควรอยู่ในที่ประชุม

ในกรณีบุคคลตามวรรคสาม ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น และหากผู้ได้รับการเสนอชื่อไม่อยู่ในที่ประชุมให้มีหนังสือยินยอมการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๑๑ กรรมการบริหารพรรคต้องเป็นสมาชิกพรรค อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคหรือนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่พรรคเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ แล้วแต่กรณี

กรรมการบริหารพรรคต้องไม่เป็นกรรมการสาขาพรรคการเมือง หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดในขณะเดียวกัน

ข้อ ๑๒ ในระหว่างการดำรงตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเป็นกรรมการบริหารพรรคหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคขณะเดียวกันมิได้

ข้อ ๑๓ ความเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก โดยถือว่ามิผลสมบูรณ์เมื่อพรรคหรือหัวหน้าพรรคได้รับหนังสือ
- (๓) ขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้ารักษาการแทนจนกว่าจะมีการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

กรณีการเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือการเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคเพิ่มเติมให้ผู้ได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเลือกตั้งเพิ่มเติม นั้น อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๔ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

- (๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค
- (๒) ความเป็นกรรมการบริหารพรรคของหัวหน้าพรรคสิ้นสุดลง ตามข้อ ๑๔
- (๓) กรรมการบริหารพรรคว่างลง เกินกึ่งหนึ่งของกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

ตามข้อ ๑๐

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๑) ให้กรรมการบริหารพรรคที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) และ (๓) ให้กรรมการบริหารพรรคที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป โดยให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับรักษาการแทนหัวหน้าพรรค ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพรรคให้กรรมการบริหารพรรคที่เหลืออยู่ประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งรักษาการแทน และให้เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคการเมืองพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคพ้นจากสมาชิกพรรคทั้งหมด ให้ถือว่าเป็นเหตุให้เลิกพรรค

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคและมติของที่ประชุมใหญ่พรรค รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลมิให้สมาชิกพรรคหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคกระทำการในลักษณะที่อาจทำให้การเลือกตั้งหรือการเลือกมิได้เป็นไปโดยสุจริตหรือเที่ยงธรรม ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรืออาจเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใดซึ่งสมัครเข้ารับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภา ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๓) ให้ความเห็นชอบในการจัดทำแผนหรือโครงการที่จะดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง

(๔) ดำเนินการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง

(๕) บริหารการเงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค ตลอดจนจัดทำบัญชีตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมืองให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

(๖) ตรวจสอบและควบคุมมิให้มีการนำเงินหรือทรัพย์สินของพรรคไปใช้จ่ายเพื่อการอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายพรรคการเมือง

(๗) กรณีพรรคสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง หรือยุบพรรคยังคงต้องปฏิบัติหน้าที่อยู่จนกว่าการชำระบัญชีจะแล้วเสร็จ แต่จะดำเนินกิจกรรมทางการเมืองในนามพรรคที่สิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมืองหรือยุบพรรคมิได้

(๘) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๙) ควบคุมไม่ให้พรรค และผู้ซึ่งพรรคส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งใช้เงินวงเงินตามที่กฎหมายกำหนด

(๑๐) เลิกพรรค สาขาพรรค และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๑๑) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๓) อื่น ๆ ตามที่พรรคการเมืองกำหนด

ข้อ ๑๖ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคหรือตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค หรือตามที่ข้อบังคับพรรคกำหนด และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีหน้าที่และอำนาจตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขาธิการพรรค มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรค หรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) เภรณญพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ - รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๕) นายทะเบียนสมาชิกพรรค มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรค และจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคให้ตรงตามความเป็นจริง และต้องให้สมาชิกพรรคตรวจดูได้โดยสะดวก ณ สำนักงานใหญ่ของพรรค รวมทั้งประกาศชื่อและนามสกุลของสมาชิกพรรคให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปด้วย เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้อง

(๖) โฆษกพรรค มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(ก) แลลงมติที่ประชุมของพรรค และแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการบริหารพรรค มีหน้าที่และอำนาจตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค

มอบหมาย

ส่วนที่ ๓

สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๑๗ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรค ต้องดำเนินการให้มีสาขาพรรคในแต่ละภาค ตามบัญชีรายชื่อภาคและเขตจังหวัดที่คณะกรรมการ เลือกตั้งกำหนดอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา โดยสาขาพรรคแต่ละสาขาต้องมีสมาชิกพรรคที่มีภูมิลำเนา ในจังหวัดตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป

ข้อ ๑๘ จังหวัดใดที่มีสมาชิกพรรคที่มีภูมิลำเนาจังหวัดนั้นตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป สมาชิกพรรค อาจจัดประชุมเพื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ตามประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง เกี่ยวกับการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองและการแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของสาขาพรรคการเมือง ต้องไม่มีตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด อยู่ในจังหวัดนั้น

ข้อ ๑๙ คณะกรรมการสาขาพรรค ให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าสาขาพรรค
- (๒) รองหัวหน้าสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เหรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค

ข้อ ๒๐ กรรมการสาขาพรรคต้องเป็นสมาชิกพรรคและมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระ การดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่หัวหน้าพรรคประกาศจัดตั้งสาขาพรรค หรือประกาศแต่งตั้ง คณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ แล้วแต่กรณี

กรรมการสาขาพรรค ต้องไม่เป็นกรรมการบริหารพรรคในขณะเดียวกัน

ข้อ ๒๑ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรค หรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค แล้วแต่กรณี

ให้ที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคหรือที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเลือกตั้งตำแหน่งคณะกรรมการสาขาพรรคจนครบ และมีจำนวนไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดในข้อ ๒๐

ในการเสนอชื่อผู้เข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่ง ต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมรับรองไม่น้อยกว่าห้าสิบคน และผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อควรอยู่ในที่ประชุม

ในกรณีบุคคลตามวรรคสาม ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการสาขาพรรคต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น และหากผู้ได้รับการเสนอชื่อไม่อยู่ในที่ประชุมให้มีหนังสือยินยอมการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการสาขาพรรค มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคและมติของที่ประชุมใหญ่พรรค รวมตลอดทั้ง ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีเหตุผลและมีความรับผิดชอบต่อสังคม และความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๓) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในสังคมอย่างมีเหตุผลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ และความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนประกอบกัน

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐและการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล

(๕) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง รู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่าง และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี เพื่อประโยชน์สุขของประเทศชาติและประชาชน

(๖) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งการพัฒนาพรรคให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๗) การจัดประชุมสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อรับฟังความคิดเห็นการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๘) การให้ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายของพรรคการเมืองที่ใช้ในการประกาศ
โฆษณาหาเสียง

(๙) รับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกพรรคการเมือง เพื่อเสนอให้พรรคการเมือง
ไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๓ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีหน้าที่และอำนาจ เช่น

(๑) หัวหน้าสาขาพรรค มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(ก) จัดให้มีบัญชีรับและจ่ายเงินของสาขาพรรค

(ข) จัดทำบัญชีรายชื่อพร้อมที่อยู่ของสมาชิกพรรคที่มีภูมิลำเนาในเขตจังหวัด
ซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาพรรค

(ค) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ง) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการ
สาขาพรรคและเป็นประธานการประชุม

(จ) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจน
ดำเนินการประชุม

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ
ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้น เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้
ต้องไม่เกินสามวันซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการ
ในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
คณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ซ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๒) รองหัวหน้าสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าสาขาพรรค
มอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าสาขาพรรคในกิจการที่หัวหน้าสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) รองเลขานุการสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัณยภิกษาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมรายรับ - รายจ่ายบัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค มีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๗) โฆษกสาขาพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แกลลงมติที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๒๔ ความเป็นกรรมการสาขาพรรคสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยให้ถือว่ามืผลสมบูรณ์เมื่อพรรคหรือหัวหน้าพรรคได้รับหนังสือ

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าสาขาพรรคแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้ารักษาการแทน จนกว่าจะมีการประชุมเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

หากตำแหน่งหัวหน้าสาขาพรรคว่างลงตามวรรคหนึ่ง ให้รองหัวหน้าสาขาพรรคลำดับชั้นรักษาการแทน ถ้าไม่มีรองหัวหน้าสาขาพรรค ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่เหลืออยู่เลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง รักษาการแทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาเพื่อเลือกตั้งหัวหน้าสาขาพรรคแทนตำแหน่งที่ว่าง ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

กรณีการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคแทนตำแหน่งที่ว่างหรือการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคเพิ่มเติมให้ผู้ได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเลือกตั้งเพิ่มเติมนั้น อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๒๕ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค

(๒) กรรมการสาขาพรรคว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด ตามข้อ ๓๐

ในกรณีกรรมการสาขาพรรคทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๑) ให้กรรมการสาขาพรรคที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้ประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ในกรณีกรรมการสาขาพรรคทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) ให้กรรมการสาขาพรรคที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และให้ดำเนินการจัดประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการสาขาพรรคว่างลงทั้งคณะ

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการสาขาพรรคเหลืออยู่ หรือมีแต่ไม่ยินยอมดำเนินการเลือกตั้ง คณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ คณะกรรมการบริหารพรรคจะดำเนินการเองหรือจะมอบหมายให้สมาชิกสาขาพรรคจำนวนหนึ่งดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๒๖ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคครบตามที่กำหนดในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว หากต่อมาภายหลังมีสาขาพรรคไม่ครบตามมาตรา ๓๓ ให้ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคให้ครบตามมาตรา ๓๓ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่สาขาพรรคมีจำนวนไม่ครบตามมาตรา ๓๓

ส่วนที่ ๔

ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๒๗ ในจังหวัดที่มีได้เป็นที่ตั้งสาขาพรรคการเมือง ถ้าพรรคการเมืองนั้นมีสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนั้นเกินหนึ่งร้อยคน พรรคการเมืองนั้นอาจแต่งตั้งสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนั้น ซึ่งมาจากการเลือกของสมาชิกดังกล่าวให้เป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้ตามจำนวนที่เห็นสมควรเพื่อดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองในจังหวัดนั้น

การแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดให้เป็นไปตามประกาศนายทะเบียนพรรคการเมืองเกี่ยวกับการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองและการแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๒๘ ให้ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

ข้อ ๒๙ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ต้องเป็นสมาชิกพรรค มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่มิประกาศแต่งตั้งเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ต้องไม่เป็นกรรมการบริหารพรรคในขณะเดียวกัน

ข้อ ๓๐ การแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดให้ดำเนินการในที่ประชุมของสมาชิกพรรคในจังหวัดนั้นไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

ในการเสนอชื่อผู้เข้ารับการเสนอชื่อเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมรับรองไม่น้อยกว่าสิบคน และผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อควรอยู่ในที่ประชุม

บุคคลตามวรรคหนึ่งได้รับการเสนอชื่อเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น และหากผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อไม่อยู่ในที่ประชุมให้มีหนังสือยินยอมการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๓๑ ความเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค

(๒) ตาย

(๓) ลาออก โดยให้ถือว่ามิได้ผลสมบูรณ์เมื่อพรรคหรือหัวหน้าพรรคได้รับหนังสือ

(๔) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๕) หัวหน้าพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นจากการเป็นตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๖) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคกำหนด

ในกรณีตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดพ้นจากตำแหน่งตาม (๑) ให้ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดขึ้นใหม่ และให้จัดประชุมสมาชิกเพื่อดำเนินการแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดครบวาระการดำรงตำแหน่ง

หากตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดว่างลงตาม (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดที่เหลืออยู่ อาจเรียกประชุมสมาชิกเพื่อดำเนินการแต่งตั้งตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือเลือกเพิ่มเติมก็ได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ที่แต่งตั้งขึ้นก่อนการเลือกแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือเลือกเพิ่มเติม

ในกรณีที่ไม่มีตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้ถือว่าตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดดังกล่าวสิ้นสภาพไป

ข้อ ๓๒ ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมของพรรคให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย นโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคและมติของที่ประชุมใหญ่พรรค รวมตลอดทั้งระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างมีเหตุผล และมีความรับผิดชอบต่อสังคม และความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของปวงชนชาวไทย

(๓) ร่วมกับประชาชนในการหาแนวทางการพัฒนาประเทศ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างมีเหตุผลโดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ และความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนประกอบกัน

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง รวมตลอดทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐและการดำเนินงานขององค์กรอิสระอย่างมีเหตุผล

(๕) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนมีความสามัคคีปรองดอง รู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริตที่แตกต่าง และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี เพื่อประโยชน์สุขของประเทศไทยและประชาชน

(๖) กิจกรรมอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งการพัฒนาพรรคให้เป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ทั้งนี้ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๗) การจัดประชุมสมาชิกพรรคการเมืองเพื่อรับฟังความคิดเห็นการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๘) การให้ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายของพรรคการเมืองที่ใช้ในการประกาศโฆษณาหาเสียง

(๙) รับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกพรรคการเมือง เพื่อเสนอให้พรรคการเมืองไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๕

การบริหารจัดการสาขาพรรค

และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๓๓ การบริหารจัดการสาขาพรรค

- (๑) ให้มีการรับสมัครสมาชิกพรรค
- (๒) ให้มีการจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในพื้นที่ที่รับผิดชอบของสาขาพรรค
- (๓) ประกาศชื่อและนามสกุลของสมาชิกพรรคให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป
- (๔) จัดให้มีบัญชีรับและจ่ายเงินของสาขาพรรค

ข้อ ๓๔ การบริหารจัดการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

- (๑) ให้มีการรับสมัครสมาชิกพรรค
- (๒) ให้มีการจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในพื้นที่ที่รับผิดชอบของตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด
- (๓) ประกาศชื่อและนามสกุลของสมาชิกพรรคให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป
- (๔) จัดให้มีบัญชีรับและจ่ายเงินของตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

หมวด ๖

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๓๕ พรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๓๖ สมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของพรรค หรือไม่น้อยกว่าสองร้อยห้าสิบคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า มีสิทธิเข้าชื่อกันยื่นคำร้องขอต่อหัวหน้าพรรคให้จัดการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่งคณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกพรรค แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๗ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรค ประกอบด้วย

(๑) กรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรค ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องประกอบด้วยผู้แทนของสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสองสาขาซึ่งมาจากต่างภาคกัน

(๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๔) สมาชิกพรรค

ข้อ ๓๘ องค์ประชุมใหญ่ของพรรคตามข้อ ๓๗ ต้องมีรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่าสองร้อยห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๙ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่พรรค ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรค ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่กรรมการบริหารพรรคเหลือเพียงหนึ่งคนให้เป็นประธานในที่ประชุมใหญ่และให้เลือกสมาชิกพรรคที่เข้าร่วมประชุมเป็นเลขานุการที่ประชุม

ข้อ ๔๐ การดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรค

(๑) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพรรค หรือนโยบายของพรรค

(๒) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรค เภรัณยูพรรค นายทะเบียนสมาชิกพรรคและกรรมการบริหารอื่นของพรรค

(๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค

(๕) ให้ความเห็นชอบรายงานการเงินและการดำเนินกิจการของพรรคที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา

(๖) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าสาขาพรรค

(๗) กิจการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมาย หรือข้อบังคับพรรค

การลงมติในที่ประชุมใหญ่ให้กระทำโดยเปิดเผย แต่การลงมติเลือกบุคคลตาม (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๔๑ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด สมาชิกพรรค ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๔๒ หัวหน้าสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๔๓ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด

(๒) สมาชิกสาขาพรรค

ข้อ ๔๔ องค์ประชุมใหญ่ของสาขาพรรคตามข้อ ๔๓ ต้องมีรวมกันทั้งหมดไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกพรรคที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๕ ให้หัวหน้าสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าหัวหน้าสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ในกรณีที่กรรมการสาขาพรรคเหลือเพียงหนึ่งคนให้เป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค และให้เลือกสมาชิกสาขาพรรคที่เข้าร่วมประชุมเป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๔๖ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือระเบียบ หรือประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง หรือประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

(๒) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๗ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคให้หัวหน้าสาขาพรรค แจ้งกำหนดการประชุม ให้กรรมการสาขาพรรค สมาชิกพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของสาขาพรรคนั้น ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุม

กรณีที่ไม่มีคณะกรรมการสาขาพรรค ให้กรรมการบริหารพรรค หรือสมาชิกสาขาพรรค ที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย แจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบของสาขาพรรคนั้นทราบตามวรรคหนึ่ง

ส่วนที่ ๓

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๘ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้มีหนังสือเชิญประชุม และต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน หากรองหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการบริหารพรรค เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่แทน

กรณีรองหัวหน้าพรรค หรือรองเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่เหลืออยู่ขณะนั้น เลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๙ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๐ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้หัวหน้าสาขาพรรคเป็นผู้มีหนังสือเชิญประชุม และต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรค ที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้หัวหน้าสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากหัวหน้าสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองหัวหน้าสาขาพรรคทำหน้าที่แทน หากรองหัวหน้าสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

กรณีรองหัวหน้าสาขาพรรค หรือรองเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่เหลืออยู่ขณะนั้น เลือกกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๑ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๗

สมาชิกพรรค

ข้อ ๕๒ สมาชิกพรรคต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี
- (๒) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด ในกรณีเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
- (๓) ไม่เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๙๘ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๑) (๑๔) (๑๖) (๑๗) หรือ (๑๘) ของรัฐธรรมนูญ
- (๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุกว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา เว้นแต่เป็นการรอลงโทษ
- (๕) ไม่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุกว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออกหรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในความผิดฐานฟอกเงิน
- (๖) ไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นหรือผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองอื่น หรือผู้แจ้งการเตรียมการจัดตั้งพรรคการเมืองอื่น

ข้อ ๕๓ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคด้วยตนเอง พร้อมด้วยเอกสารประกอบ หรือวิธีการสมัครทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้ออกใบเสร็จรับเงิน ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคเริ่มตั้งแต่ได้ชำระค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๕๔ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖๓ เว้นแต่เป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๖ (๑) ของรัฐธรรมนูญ และเป็นการบวชตามประเพณีนิยม แต่ในระหว่างมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวจะใช้สิทธิในฐานะสมาชิกพรรคมิได้

(๔) ไม่ชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองเป็นเวลาสองปีติดต่อกัน

(๕) พรรคมีมติให้ออกเพราะกระทำผิดวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง หรือมีเหตุร้ายแรงอื่น

(๖) พรรคสิ้นสุดสภาพความเป็นพรรคการเมือง หรือยุบพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง หรือนายทะเบียนพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๕) หากสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มติของพรรคต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพของสมาชิกตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) ให้พรรคแจ้งสมาชิกผู้นั้นทราบโดยเร็ว

ข้อ ๕๕ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค

(๓) ได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน หรือคณะกรรมการสาขาพรรค ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

ข้อ ๕๖ สมาชิกพรรคมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึก ในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน
- (๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค
- (๓) ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบาย และมติของพรรคอย่างจริงจัง
- (๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

ข้อ ๕๗ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์
- (๒) ส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรค ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเอง และครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ
- (๓) ให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก
- (๔) ให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

หมวด ๘

มาตรฐานทางจริยธรรมของสมาชิกพรรค

และกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นอุดมการณ์

ข้อ ๕๘ ต้องยึดมั่นและธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๕๙ ต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขต และเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ข้อ ๖๐ ต้องถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน

ข้อ ๖๑ ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ เพื่อตนเอง หรือผู้อื่น หรือมีพฤติการณ์ที่รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาประโยชน์ โดยมิชอบ

ข้อ ๖๒ ต้องไม่ขอ ไม่เรียก ไม่รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดในประการ ที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๖๓ ต้องไม่รับของขวัญของกำนัล ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เว้นแต่เป็นการรับจากการให้ โดยธรรมจรรยา และการรับที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับให้รับได้

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๖๔ ไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

ข้อ ๖๕ ยึดมั่นหลักนิติธรรม และประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๖๖ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม เป็นอิสระ เป็นกลาง และปราศจากอคติ โดยไม่หวั่นไหวต่ออิทธิพล กระแสสังคม หรือแรงกดดันอันมิชอบด้วยกฎหมาย โดยคำนึงถึงสิทธิ และเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมแห่งสถานภาพ

ข้อ ๖๗ รักษาไว้ซึ่งความลับในการประชุม การพิจารณาวินิจฉัย รวมทั้งเคารพต่อมติ ของที่ประชุมฝ่ายข้างมาก และเหตุผลของทุกฝ่ายอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๖๘ ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนหรือสื่อมวลชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตน ถูกต้องครบถ้วนและไม่บิดเบือน

ข้อ ๖๙ ไม่ให้คำปรึกษาแก่บุคคลภายนอก หรือแสดงความคิดเห็น หรือข้อมูลต่อสื่อสาธารณะ หรือสาธารณชนในเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณา อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียความเป็นธรรม แก่การปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายขององค์กร

ข้อ ๗๐ ไม่กระทำการใดที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๗๑ ไม่ปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้บุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแล หรือความรับผิดชอบของตน เรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากคู่กรณี หรือจากบุคคลอื่นใดในประการที่อาจทำให้กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๗๒ ไม่คบหาสมาคมกับคู่กรณี ผู้ประพฤติดังกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติ หรือผู้มีชื่อเสียงในทางเสื่อมเสีย อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชน ในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๗๓ ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ จนเป็นเหตุทำให้ ผู้ถูกกระทำได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้ถูกกระทำอยู่ในภาวะ จำต้องยอมรับ ในการกระทำนั้น ไม่นำความสัมพันธ์ทางเพศที่ตนมีต่อบุคคลใดมาเป็นเหตุหรือมีอิทธิพล ครอบงำให้ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมทั่วไป

ข้อ ๗๔ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ และยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ และปฏิบัติตามกฎหมาย โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติและความผาสุก ของประชาชนโดยรวม

ข้อ ๗๕ ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของพรรคอย่างประหยัด คุ่มค่า โดยระมัดระวัง มิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๗๖ รักษาความลับของพรรค และระเบียบแบบแผนของพรรค

ข้อ ๗๗ ดำเนินการอื่นให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และระบบคุณธรรม รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

ส่วนที่ ๔

การฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๗๘ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใน ส่วนที่ ๑ ให้ถือว่า มีลักษณะร้ายแรง การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมใน ส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ จะถือว่า มีลักษณะร้ายแรงหรือไม่ ให้พิจารณาถึงพฤติกรรมการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ เจตนาและความร้ายแรง ของความเสียหายที่เกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ นั้น

ข้อ ๗๙ การดำเนินการแก่บุคคลใดว่ากระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมนี้ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

หมวด ๙

การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ และการคัดเลือก
บุคคลซึ่งพรรคเห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๘๐ เมื่อมีกรณีต้องสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง พรรคต้องจัดให้มีคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๘๑ ให้มีคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งมีจำนวนแปดคน ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการบริหารพรรค จำนวนสี่คน
- (๒) หัวหน้าสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสี่สาขา ซึ่งมาจากต่างภาคกัน จำนวนสองคน
- (๓) ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จำนวนสองคน

ข้อ ๘๒ การเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการสรรหา ตามข้อ ๘๑
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาจนครบจำนวนตามที่กำหนดใน (๑) ซึ่งในการเสนอชื่อผู้เข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการสรรหา ต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมรับรองไม่น้อยกว่าสิบคน และผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องอยู่ในที่ประชุม

ข้อ ๘๓ กรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่พรรคให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๘๔ ความเป็นกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก โดยให้ถือว่ามิผลสมบูรณ์เมื่อพรรคได้รับหนังสือลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) พ้นจากความเป็นกรรมการบริหารพรรค หัวหน้าสาขาพรรค หรือตัวแทนพรรคการเมือง
ประจำจังหวัด

(๕) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคกำหนด

เมื่อตำแหน่งกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งว่างลงตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้ง
กรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการสาขาพรรค หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี
เข้าทำหน้าที่แทนจนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่
ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๘๕ กรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค

(๒) กรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งว่างลงเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการสรรหาผู้สมัคร
รับเลือกตั้งทั้งหมด

ในกรณีกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งตาม (๑) ให้กรรมการสรรหา
ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัคร
รับเลือกตั้งชุดใหม่ ซึ่งต้องกระทำภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ในกรณีกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) ให้กรรมการสรรหา
ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้สมัคร
รับเลือกตั้งชุดใหม่ ซึ่งต้องกระทำภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งพ้น
จากตำแหน่งทั้งคณะ

ส่วนที่ ๒

การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๘๖ พรรคการเมืองซึ่งประสงค์จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งในจังหวัดใด ต้องมีสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมือง
ประจำจังหวัดในจังหวัดนั้น ในกรณีที่พรรคการเมืองใดมีสาขาพรรคการเมืองมากกว่าหนึ่งสาขา
หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดมากกว่าหนึ่งตัวแทนในจังหวัดใด ให้พรรคการเมืองนั้น

กำหนดจะให้สาขาพรรคการเมืองสาขาใดหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดใดในจังหวัดนั้น เป็นสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อดำเนินการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๘๗ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสมัครเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง และประกาศให้สมาชิกพรรคทราบเป็นการทั่วไป

(๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลารับสมัครตาม (๑) ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครในแต่ละเขตเลือกตั้ง แล้วส่งรายชื่อผู้สมัครให้สาขาพรรคหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๓) เมื่อสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับรายชื่อผู้สมัครจากคณะกรรมการสรรหาแล้ว ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดจัดการประชุมสมาชิกพรรคเพื่อรับฟังความคิดเห็นและให้สมาชิกให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาส่งมา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

(๔) ให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดส่งรายชื่อผู้สมัครในแต่ละเขตเลือกตั้งทั้งที่ได้รับความเห็นชอบและไม่ได้รับความเห็นชอบพร้อมความคิดเห็นตาม (๓) ให้คณะกรรมการสรรหาเพื่อพิจารณาเสนอความคิดเห็น

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งรายชื่อผู้สมัครของแต่ละเขตเลือกตั้งพร้อมความคิดเห็นตาม (๓) และ (๔) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่จะเสนอให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ส่วนที่ ๓

การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

ข้อ ๘๘ การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้พรรคการเมืองจัดทำบัญชีรายชื่อเพื่อส่งให้สาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด โดยต้องคำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงด้วย ในกรณีที่

พรรคการเมืองใดมีสาขาพรรคการเมืองมากกว่าหนึ่งสาขาหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดมากกว่าหนึ่งตัวแทนในจังหวัดใด ให้พรรคการเมืองนั้นกำหนดว่าจะให้สาขาพรรคการเมืองสาขาใดหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดใดในจังหวัดนั้น เป็นสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดเพื่อดำเนินการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

ข้อ ๘๙ การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวัน เวลา และสถานที่ในการสมัครและการเสนอรายชื่อบุคคลเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง และมีหนังสือแจ้งไปยังคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด และประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไป

(๒) ให้กรรมการบริหารพรรคการเมือง หัวหน้าสาขาพรรคการเมือง หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด เสนอรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้คณะกรรมการสรรหา

(๓) เมื่อพ้นกำหนดเวลารับสมัครและเสนอรายชื่อตาม (๑) แล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่เกินหนึ่งร้อยรายชื่อ โดยต้องคำนึงถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่าง ๆ และความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง แล้วส่งบัญชีชื่อดังกล่าวให้สาขาพรรคหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

(๔) เมื่อสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งตาม (๓) จากคณะกรรมการสรรหาแล้ว ให้หัวหน้าสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทน พรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดการประชุมสมาชิกเพื่อรับฟังความคิดเห็นและให้สมาชิกให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาส่งมา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด และส่งบัญชีชื่อดังกล่าวทั้งที่ได้รับความเห็นชอบและไม่ได้รับความเห็นชอบพร้อมความคิดเห็นให้คณะกรรมการสรรหาเพื่อพิจารณาจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งพร้อมเสนอความคิดเห็น

(๕) ให้คณะกรรมการสรรหาส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งพร้อมความคิดเห็นตาม (๔) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลที่เหมาะสม

เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อแล้วจัดลำดับตามที่เห็นว่าเหมาะสม เพื่อให้ได้บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสมาชิก ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดให้สามารถใช้สิทธิการเป็นสมาชิกในจังหวัดใกล้เคียงที่มีสาขาพรรคการเมืองหรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองกำหนด

ส่วนที่ ๔

ข้อยกเว้นในการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๔๐ ในการเลือกตั้งทั่วไป การส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ ให้ดำเนินการสรรหาตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๔๗ และข้อ ๔๘ เว้นแต่กรณีที่เป็นการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งแทนการเลือกตั้งที่เป็นโมฆะ หรือการเลือกตั้งใหม่ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดได้รับเลือกตั้ง หรือกรณีผู้สมัครตายก่อนปิดการรับสมัครรับเลือกตั้งให้คณะกรรมการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งและคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาร่วมกัน

ส่วนที่ ๕

การคัดเลือกบุคคลซึ่งพรรคเห็นสมควรจะเสนอ

ให้ได้รับพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๔๑ ในการเลือกตั้งทั่วไป ให้พรรคที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งแจ้งรายชื่อบุคคลซึ่งพรรคนั้นมีมติว่าจะเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีไม่เกินสามรายชื่อต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อนปิดการรับสมัครเลือกตั้ง

พรรคจะไม่เสนอรายชื่อบุคคลตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๔๒ การเสนอชื่อบุคคลตามข้อ ๔๑ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีหนังสือยินยอมของบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อ โดยมีรายละเอียดตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

(๒) ผู้ได้รับการเสนอชื่อต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะเป็นรัฐมนตรีตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด และไม่เคยทำหนังสือยินยอมตาม (๑) ให้พรรคการเมืองอื่นในการเลือกตั้งคราวนั้น การเสนอชื่อบุคคลใดที่มีได้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าไม่มีการเสนอชื่อบุคคลนั้น

หมวด ๑๐

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ข้อ ๙๓ กรณีที่จะมีการแต่งตั้งบุคคลเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้พรรคประกาศให้สมาชิกทราบเป็นการทั่วไปเพื่อเชิญชวน ให้กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด และสมาชิกพรรค เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจะเสนอให้ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด และเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมจริยธรรม จากรายชื่อบุคคลที่กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด หรือสมาชิกพรรคเสนอมา เพื่อแต่งตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน และการจัดทำบัญชีของพรรค

สาขาพรรค และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๙๔ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่บริหารการเงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ให้หัวหน้าสาขาพรรคและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดให้มีบัญชีรับและจ่ายเงินของสาขาพรรคหรือที่ตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัดได้รับหรือจ่าย โดยบันทึกบัญชีให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รายการนั้นเกิดขึ้น และสรุปรายงานให้พรรคทราบเป็นประจำทุกสิ้นเดือน และปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาพรรคหรือที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ให้หัวหน้าสาขาพรรคและตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด จัดให้มีการทำบัญชีรายชื่อพร้อมที่อยู่ของสมาชิกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งของสาขาพรรคหรือในเขตจังหวัดที่ตนเป็นตัวแทน และปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานสาขาพรรคหรือที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๙๕ การลงรายการบัญชีของพรรคต้องมีรายการและเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้อง ครบถ้วน โดยต้องจัดทำภายในระยะเวลา ดังนี้

(๑) การลงบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย และบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

(๒) การลงบัญชีแยกประเภท บัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และบัญชีแสดงหนี้สิน ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๒

รายได้ของพรรค

และอัตราค่าธรรมเนียม และค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๙๖ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินทุนประเดิมของพรรค
- (๒) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง
- (๓) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค
- (๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรค
- (๕) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดที่ได้จากการรับบริจาค
- (๖) เงินอุดหนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง
- (๗) ดอกผลและรายได้ที่เกิดจากเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดของพรรค

ส่วนที่ ๑

การหารายได้จากการจำหน่ายสินค้า

ข้อ ๙๗ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการต้องไม่มุ่งแสวงหาผลกำไรมาแบ่งปันกันในทางธุรกิจ โดยราคาหรือค่าตอบแทนจากการจำหน่ายสินค้าหรือการให้บริการจะต้องคำนึงถึงราคาตามปกติ ในท้องถิ่น

ข้อ ๙๘ สถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ ได้แก่ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรค ที่ตั้งสำนักงาน สาขาพรรค สถานที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด บริเวณสถานที่จัดกิจกรรมระดมทุน หรือบริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ของพรรค สาขาพรรค

ข้อ ๙๙ เมื่อพรรค สาขาพรรค หรือตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ดำเนินการจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ให้หัวหน้าพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค จัดทำทะเบียนสินค้าหรือบริการ ซึ่งประกอบด้วย รายการ จำนวนเงิน หรือมูลค่าของสินค้า หรืออัตราค่าบริการแต่ละประเภท ให้ครบถ้วนถูกต้อง

ข้อ ๑๐๐ การจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ให้บันทึกบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และให้แสดงในงบการเงินประจำปีของพรรคให้ครบถ้วนถูกต้อง

ส่วนที่ ๒

การจัดกิจกรรมระดมทุน

ข้อ ๑๐๑ การจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรคต้องกระทำโดยเปิดเผยและแสดงวัตถุประสงค์ว่าเป็นการระดมทุนของพรรคอย่างชัดเจน

การให้เงิน ทรัพย์สินแก่พรรค รวมถึงการให้ประโยชน์อื่นใดแก่พรรคที่ได้จากการจัดกิจกรรมระดมทุนของพรรค ให้อยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติเรื่องการรับบริจาค

ข้อ ๑๐๒ สถานที่จัดกิจกรรมระดมทุน ได้แก่ ที่ตั้งสำนักงานใหญ่พรรค ที่ตั้งสำนักงานสาขาพรรค สถานที่ทำการตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด บริเวณสถานที่จัดประชุมใหญ่ของพรรค สาขาพรรค หรือสถานที่ที่พรรคเห็นสมควร

ข้อ ๑๐๓ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่จัดกิจกรรมระดมทุนสิ้นสุดลง ให้หัวหน้าพรรคจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมระดมทุน ค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมและจำนวนเงินที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมระดมทุน และให้หัวหน้าพรรคประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป พร้อมทั้งแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบด้วย

ข้อ ๑๐๔ การจัดกิจกรรมระดมทุน ให้บันทึกบัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และบัญชีรายวันแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย และให้แสดงในงบการเงินประจำปีของพรรคให้ครบถ้วนถูกต้อง

ส่วนที่ ๓

การรับบริจาคของพรรค

ข้อ ๑๐๕ ให้หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชี “พรรคอนาคตไทย”

ในการรับบริจาคของพรรค ให้หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชี “พรรคอนาคตไกลเพื่อการบริจาค”

ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี ให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เปิดบัญชี

ข้อ ๑๐๖ การรับบริจาคเป็นเงินสดให้หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคนำเงินฝากไว้ในบัญชีธนาคารพาณิชย์ตามข้อ ๑๐๕ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค กรณีรับบริจาคเป็นตั๋วแลกเงินหรือเช็ค จะต้องไม่ถูกปฏิเสธการจ่ายเงิน จึงถือได้ว่าเป็นการบริจาคแก่พรรค

ข้อ ๑๐๗ เมื่อมีการบริจาคให้ผู้รับบริจาคจัดทำบันทึกการรับบริจาคให้แล้วเสร็จภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับบริจาคและให้จัดส่งบันทึกการรับบริจาคพร้อมเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ให้แก่พรรค ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาค

ถ้าหากทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดมีอาจนำส่งแก่พรรคได้ ให้ผู้รับบริจาคแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการรับบริจาค่นั้นให้พรรคทราบ

ข้อ ๑๐๘ เมื่อพรรคได้รับหลักฐานตามข้อ ๑๐๗ ให้ออกใบเสร็จรับเงิน (เงินบริจาค) หรือหลักฐานการรับบริจาคทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ภายในวันที่ได้รับบริจาคแล้วจัดส่ง ใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานการรับบริจาคให้แก่ผู้บริจาคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ออกหลักฐานนั้น

ข้อ ๑๐๙ ให้พรรคบันทึกการรับบริจาคไว้ในบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคของพรรค ให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เกิดรายการ โดยอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังนี้

- (๑) ชื่อ ที่อยู่ของพรรค
- (๒) ชื่อตัว ชื่อสกุล และที่อยู่ของผู้บริจาค
- (๓) ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่งผู้รับบริจาค
- (๔) วัน เดือน ปีที่รับบริจาค
- (๕) รายละเอียดการรับบริจาค
- (๖) จำนวนเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
- (๗) เอกสารอ้างอิง
- (๘) ลายมือชื่อหัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรค

ข้อ ๑๑๐ ให้หัวหน้าพรรคประกาศบัญชีรายชื่อผู้บริจาค จำนวนเงิน รายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาคที่มีมูลค่าไม่น้อยกว่าห้าพันบาท พร้อมทั้งวัตถุประสงค์ของการบริจาค เพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจำทุกวันที่ ๑ ของเดือนถัดไป

การตีราคาทรัพย์สิน หรือการประเมินมูลค่าประโยชน์อื่นใดที่ได้รับบริจาคให้คำนวณราคาทรัพย์สิน อัตราค่าเช่า ค่าตอบแทน หรือค่าของสิทธิที่รับตามปกติทางการค้าในท้องถิ่น

ข้อ ๑๑๑ เมื่อหัวหน้าพรรคดำเนินการตามข้อ ๑๑๐ แล้ว ให้แจ้งนายทะเบียนพรรคการเมือง ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศ

ข้อ ๑๑๒ บุคคลใดจะบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคมีมูลค่าเกินสิบล้านบาท ต่อพรรคต่อปีมิได้ และในกรณีที่บุคคลนั้นเป็นนิติบุคคล การบริจาคเงินทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ให้แก่พรรคไม่ว่าพรรคเดียวหรือหลายพรรคเกินปีละห้าล้านบาท ต้องแจ้งให้ที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นทราบ ในการประชุมใหญ่คราวต่อไปหลังจากบริจาคแล้ว

พรรคจะรับบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินพรรคหนึ่งมิได้

ส่วนที่ ๔

อัตราค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง

ข้อ ๑๑๓ สมาชิกพรรคต้องชำระค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมืองปีละไม่น้อยกว่า ยี่สิบบาท และแบบตลอดชีพไม่น้อยกว่าสองร้อยบาท

เพื่อประโยชน์ในการนับรอบระยะเวลาการชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีของสมาชิก ให้ถือว่ารอบระยะเวลาการชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีของปีที่สมาชิกได้ชำระค่าบำรุงพรรคการเมือง เป็นครั้งแรกสิ้นสุดลงในวันสิ้นปีปฏิทินของปีเดียวกันนั้น และให้เริ่มต้นนับรอบระยะเวลาการชำระ ค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปีของปีถัดไปใหม่ โดยให้เริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดลง ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน ทั้งนี้ สมาชิกพรรคอาจชำระค่าบำรุงพรรคการเมืองประจำปี ของปีถัดไปภายในกรอบระยะเวลาดังกล่าวเมื่อใดก็ได้

หมวด ๑๓

การใช้จ่ายของพรรค

ข้อ ๑๑๔ เงินและทรัพย์สินของพรรคต้องนำไปใช้จ่ายเพื่อดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรค ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของพรรคและสมาชิกและค่าใช้จ่ายในการบริหารพรรค

พรรคต้องเปิดเผยค่าใช้จ่ายในการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์การดำเนินกิจกรรมของพรรคทุกประเภท เพื่อให้สมาชิกและประชาชนทราบเป็นการทั่วไป โดยปิดประกาศ ณ ที่ทำการของพรรค หรือเผยแพร่ผ่านในระบบฐานข้อมูลพรรคการเมือง หรือวิธีการอื่นใดที่เข้าถึงได้โดยสะดวกภายในระยะเวลาสามสิบวัน นับแต่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

ข้อ ๑๑๕ ในกรณีที่พรรค ผู้บริหารพรรค หรือบุคคลใดให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด แก่สมาชิกซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม และไม่ว่าจะให้เป็นประจำ หรือเป็นครั้งคราว ถ้าการให้หรือรับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดนั้นไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๑๔๔ หรือมาตรา ๑๔๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ให้พรรค ผู้บริหารพรรค หรือบุคคลนั้น แล้วแต่กรณี แจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบถึงการให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดนั้น และประกาศ ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปด้วย

ห้ามมิให้สมาชิกซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด จากบุคคลใดโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมาย เว้นแต่เงินที่ได้มีการแจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๑๖ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารพรรค ที่จะต้องตรวจสอบและควบคุม มิให้มีการนำเงินหรือทรัพย์สินของพรรคไปใช้จ่ายเพื่อการอื่นใดนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑๔ และข้อ ๑๑๕

หมวด ๑๔

การเลิกพรรค สาขาพรรค

และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด

ข้อ ๑๑๗ การเลิกพรรค สาขาพรรค และตัวแทนพรรคการเมืองประจำจังหวัด ให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการบริหารพรรค

ในกรณีกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะด้วยเหตุพ้นจากสมาชิกพรรคให้ถือว่า เป็นเหตุให้เลิกพรรค

ข้อ ๑๑๘ ในกรณีที่พรรคต้องสิ้นสภาพความเป็นพรรคการเมือง หรือยุบพรรค ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนาคตไกล

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนาคตไกล จำนวน ๒๘ คน ประกอบด้วย

๑. นายอภิสิทธิ์ ศรีวัชรณัฐ	หัวหน้าพรรค
๒. นายชัยชัย ดั่งพิทักษ์	รองหัวหน้าพรรค
๓. นางสาวพร ไชยมาตย์	รองหัวหน้าพรรค
๔. นางสาวรมิดา พลขำนิ	รองหัวหน้าพรรค
๕. นายพงศ์ณพัช สุภาพ	รองหัวหน้าพรรค
๖. นางสาวศิริประภา ดีเสมอ	รองหัวหน้าพรรค
๗. นายดำรงค์ ทองเย็น	เลขาธิการพรรค
๘. นางสาวณัฐกัญญา อภิบุญมณีนัฐ	เหรัญญิกพรรค
๙. นายภาณุวัฒน์ เอกพลกุล	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๑๐. นายภวัต เชี่ยวชาญเรือ	โฆษกพรรค
๑๑. นายทศพร ดั่งพิทักษ์	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นายสุชาติ จานทอง	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นายพีระศักดิ์ พัวตะมะ	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นายอัคพล พรรณโอภาส	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นายสมนึก ภักดีรักษ์	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. นายสมศักดิ์ จีวรพรหม	กรรมการบริหารพรรค
๑๗. นายชวลิต ภูระมาส	กรรมการบริหารพรรค
๑๘. นางสาวอำพร สีหมากสุข	กรรมการบริหารพรรค
๑๙. นายธรรมนิยม เขตน์ทธี	กรรมการบริหารพรรค
๒๐. นายไชยอนันต์ ขวัญกิจไพศาล	กรรมการบริหารพรรค
๒๑. นายเถลิงพล รักเจริญ	กรรมการบริหารพรรค
๒๒. นางสาวสายทอง บัวหุ้ง	กรรมการบริหารพรรค
๒๓. นายอาปีติน จำปี	กรรมการบริหารพรรค

๒๔. นางสาวนิตยา จันทวัง

กรรมการบริหารพรรค
๒๕. นางสาวบุญแต่ง บุญม่วง

กรรมการบริหารพรรค
๒๖. นางดรุณวรรณ นนทรรัตน์

กรรมการบริหารพรรค
๒๗. นางโสภี เปลี่ยนภักดี

กรรมการบริหารพรรค
๒๘. นางจันทอม บุญออก

กรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

แสวง บุญมี

เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง